

[Hagen Hagensen.]

til yderligere nedsættelser og besparelser ved at stemme for vore og for vore sammen med andre stillede ændringsforslag.

Vi kan ikke fortsat leve med store under-skud, som vi har det. Det er udgiftssiden, der må ned, når man ikke vil gøre indtægts-siden større, og hvem vil egentlig det? Det konservative folkeparti vil i hvert fald ikke.

Hr. Erling Olsen kom med nogle bemærkninger om det konservative folkeparti, om, at det var, som om den fortabte søn var ved at vende tilbage. Jeg takker for nogle af de bemærkninger, men vil blot sige, at vi for vort vedkommende tager ansvar, når behov er derfor. Når vores røst høres og vore råd følges, får det folkestyret til at fungere. Det har vi vist vi har kunnet, og det var vel også derfor, at vælgerne gav os øget styrke.

Jeg er helt enig med hr. Erling Olsen i, at der er artsforskelle. Det konservative folkeparti har sin egenart, og netop det valg, vi har været igennem, har vel vist, at det gav os en væsentlig del af vor styrke tilbage.

Hr. Svend Andersen (Rosk. a.) sagde – og det var vel også ment som noget, der skulle være godt og kærligt, havde jeg nær sagt – at de borgerlige stemmer arbejdede, men han gjorde det alligevel med en vis undertone af, at det ikke var det, vi gjorde. Ja men der er jo netop sket det – og det er forskellen mellem os og fremskridtspartiet – at vi har sat ind på en række punkter, hvor vi kunne få indflydelse, og har nået at få noget igennem. Fremskridtspartiet kan ikke vise den samme reelle indflydelse, som vi har haft, fordi man blot kommer med forslag, der byder over eller markerer standpunkter, som man ved man ikke kan komme igennem med.

Lad mig slutte med at sige, at lægger vi vore egne ændringsforslag sammen med dem, vi er fælles med andre om, har vi nået ganske betragtelige beløb i forhold til de udgifter og den balance, finansloven indeholder. Der vil være et beløb på over 4 mia kr. mellem regeringen og os. Det er vor mening, at både Danmark og hver enkelt af os ville have godt af, om vi blev fulgt.

Jes Schmidt (CD):

Det ærede medlem hr. Svend Andersen (Rosk. a.) mente at kunne erklære, at den socialdemokratiske linje repræsenteres bl. a. af

CD. Det kan det ærede medlem hr. Svend Andersen (Rosk. a.) dog næppe selv tro på eller få andre til at hoppe på. Kendetegnende og karakteristisk for augustforliget var netop, at dette ikke var et enkelt partis forlig. Alle deltagere har måttet bøje sig mod hinanden, ikke mindst regeringen, og vælgerne har jo den 15. februar sagt ja til dette forlig.

Folketingsvalget som sådant betød et alvorligt afbræk i finansudvalgets behandling af finanslovsforslaget 1977-78. Det er vist lidt af en præstation, at udvalget i løbet af ganske få uger har kunnet færdigbehandle finanslovsforslaget med de langt over 1.000 ændringsforslag. Jeg mener ligesom hr. Erling Olsen, at der bør rettes en særlig tak til udvalgets dynamiske formand, hr. Lysholt Hansen, til hans fremragende medarbejdere i sekretariatet og til ministeriernes tjenestemænd, der har kunnet overkomme de laviner af papir, der truede med at begrave dem. Det bør også tilføjes, at også partierne har vist god vilje, så vi i dag kan komme ned på et lidt lavere afstemningstal end for et år siden.

Valget gav de såkaldte augustpartier og deres forskellige forlig et klart og et forpligtende flertal. Dette med forpligtelsen vil jeg gerne understrege. De i forliget deltagende partier har på denne baggrund udvist tilbageholdenhed med ændringsforslag. Men det skal ikke være nogen hemmelighed, at CD-gruppen har set med sympati på en række af de ændringsforslag, som den nu af hensyn til helheden i augustpolitikken må stemme imod. I ganske få sager vil gruppen imidlertid markere sin holdning, som den var kendt, længe inden spareforslagene blev behandlet i et ret stærkt tempo, der måske kunne gå lidt ud over de enkelte detaljer. Dette ændrer imidlertid ikke noget med hensyn til augustforligets hovedlinjer.

Det er jo denne politik – og det skal man ikke glemme i alt det mørke, som er dukket op i horisonten – som har ført til, at inflationens stigningstakt er blevet nedsat, så der for 1977 skønnes at ville blive en vækst på 7 pct., mens vi for tre år siden var helt oppe på 15 pct. Prisstigningstakten er, ligesom det er tilfældet på lønningssområdet, blevet sænket. Dette er i hvert fald enkelte lyspunkter i den ellers ikke så smukke situation, som disse års store økonomiske kriser har bragt ikke kun dette land, men alle vore nabolande og mange andre ude i den vide verden i.